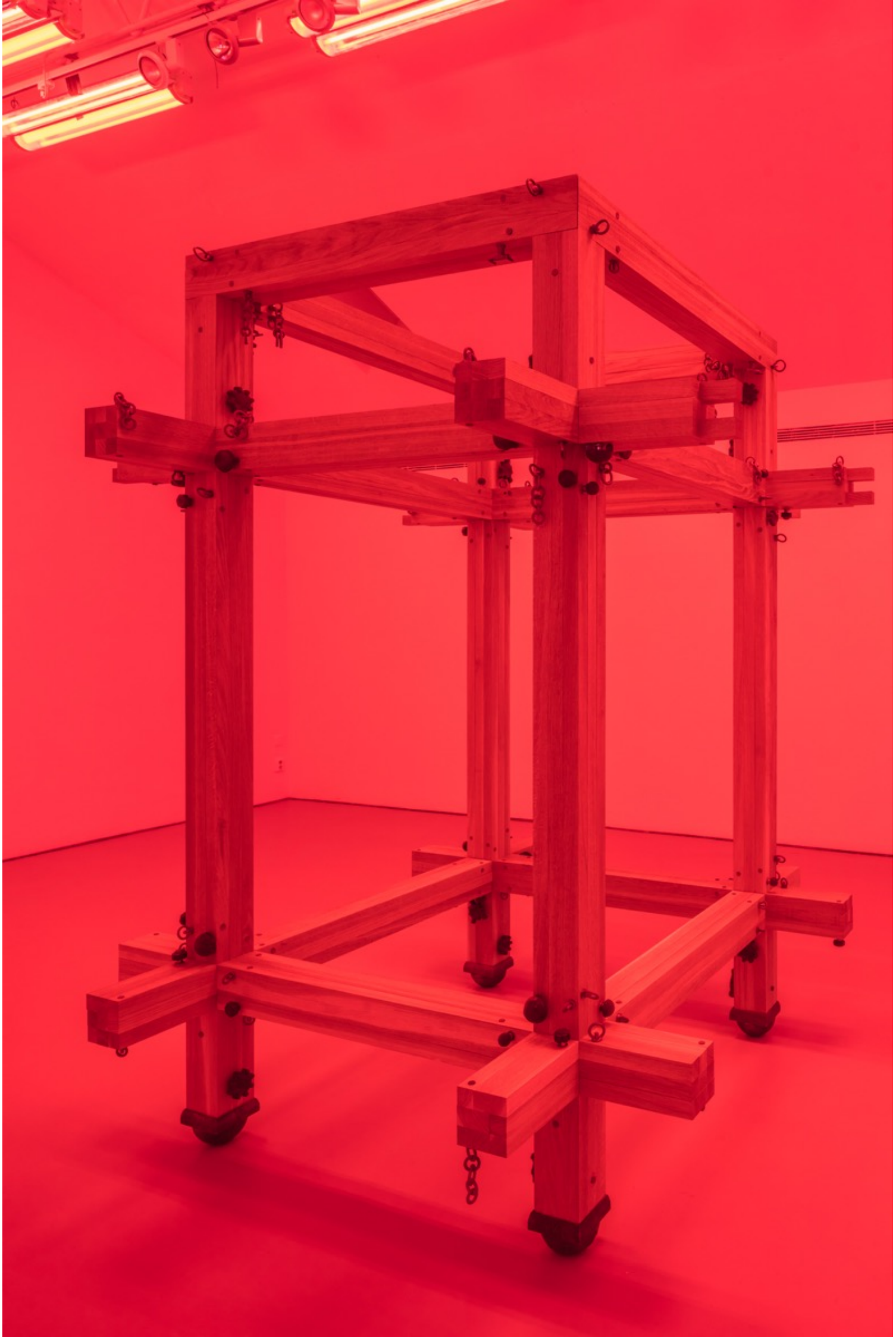

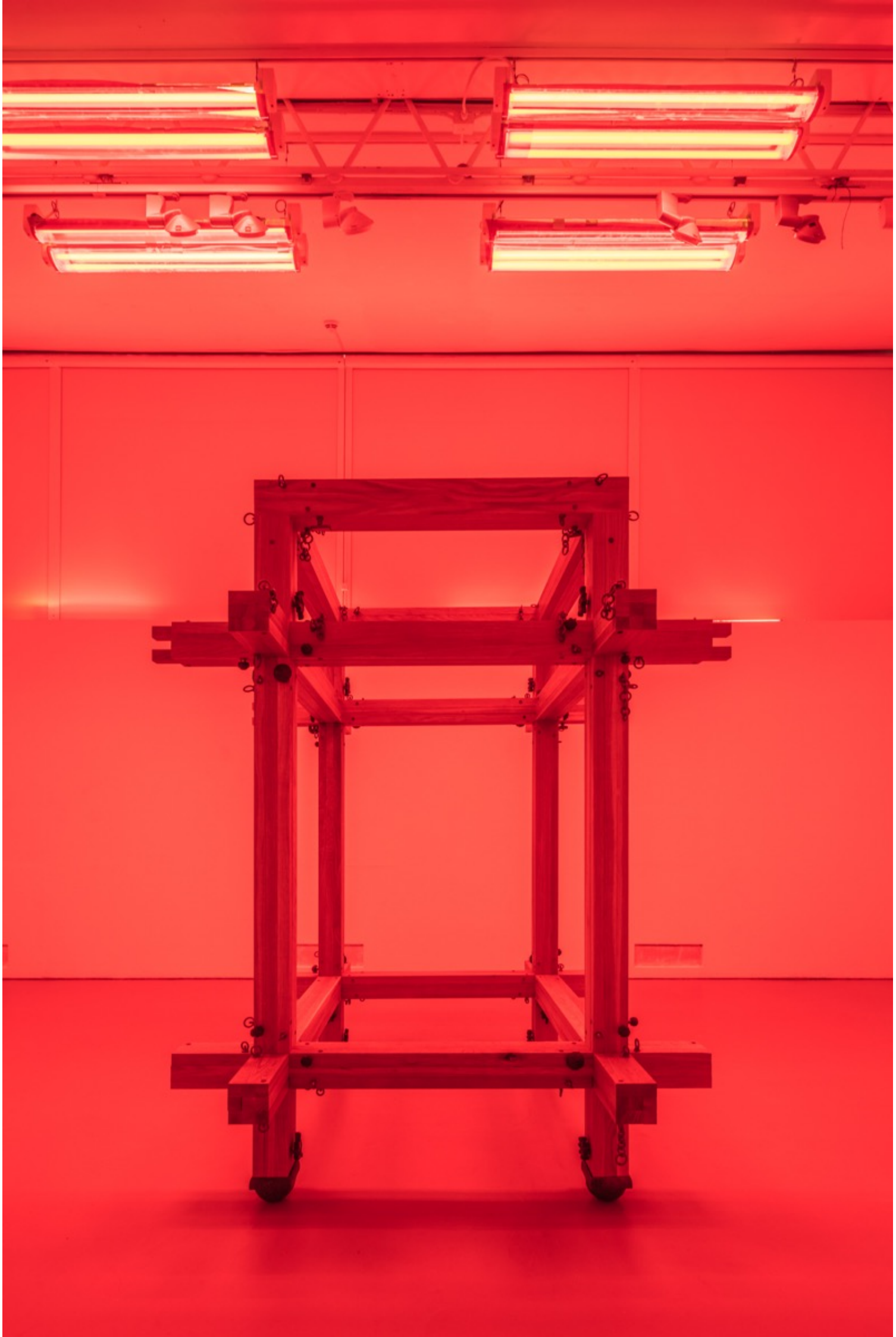

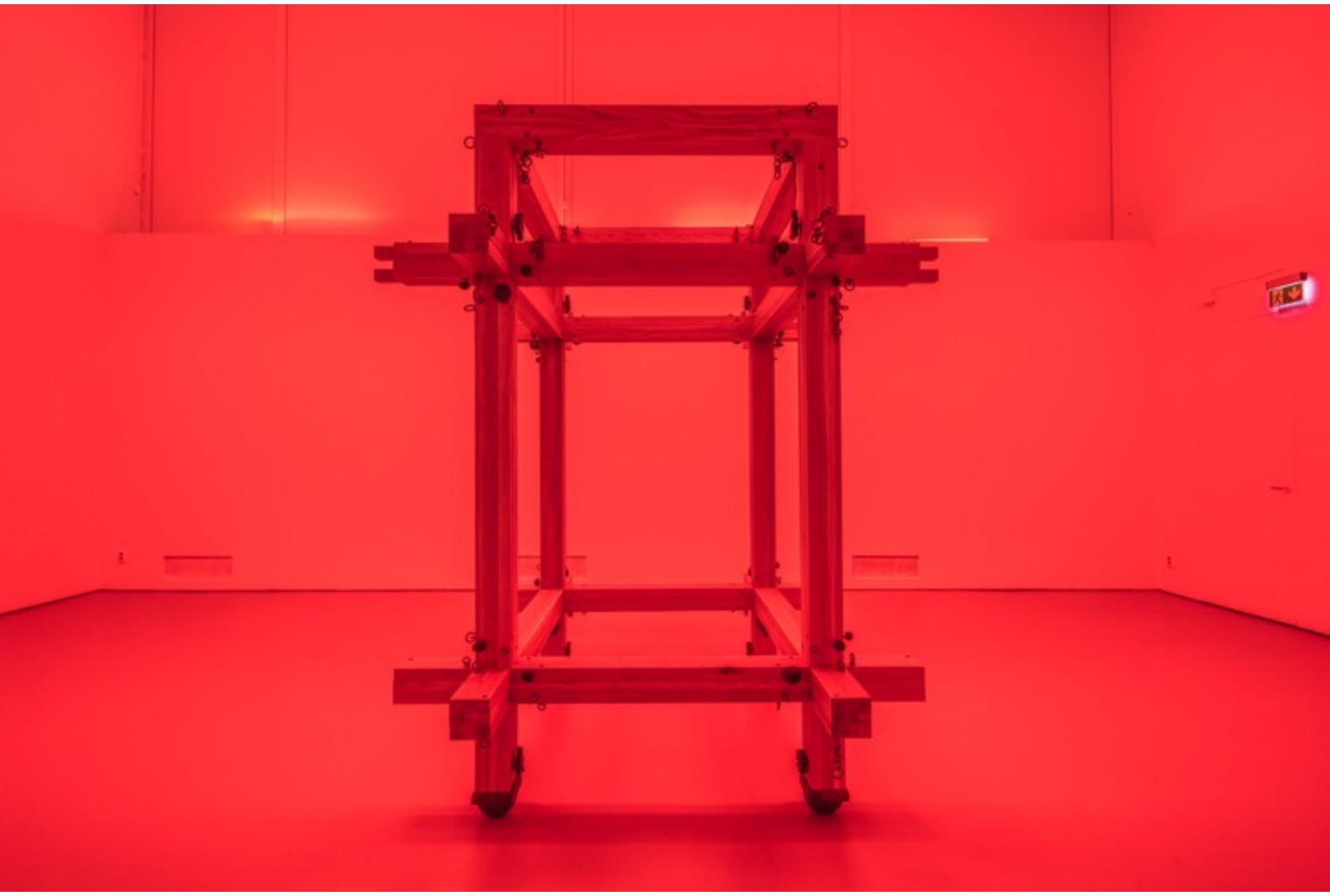

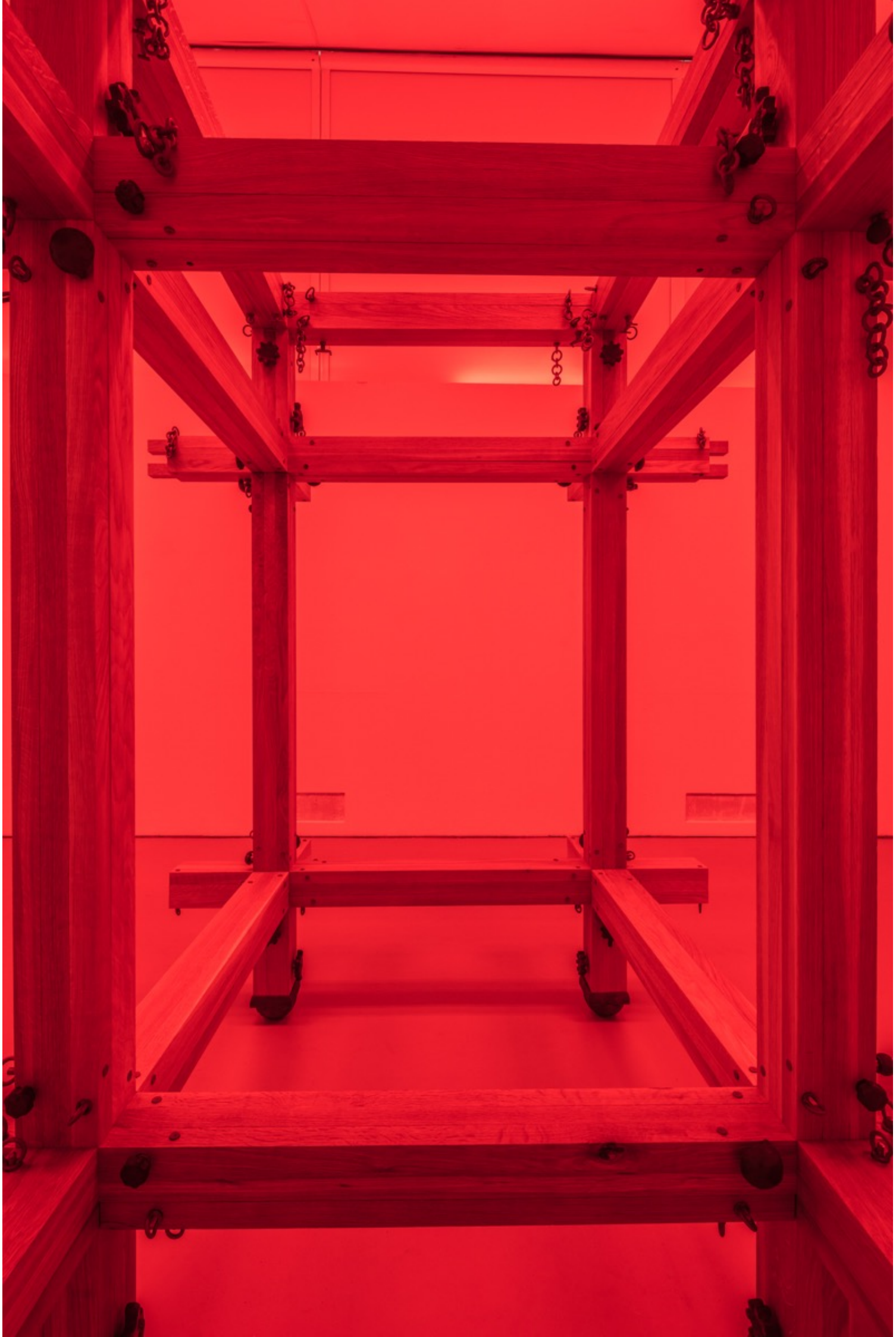

DEVICE (*fire burns and flames lick my poor remains*)

Masterutställning Galleri Mejan oktober 2017

Rumslig installation av maskin 240 x 191 x 182cm.

Röd plastfilm, ek, järn, jesmonite, gängstång och brons.

Maskinen

Tolv st balkar 12x12 cm är sammanfogade genom japanska knutar. Varje balk består av nio stavar 4x4 cm. För att bilda låsningarna i mötet mellan balkarna har stavarna olika, individuella längder. Strukturen hålls samman med långa skruvar och reglage som pressar och trycker samman stavarna och på så vis håller ihop knutarna. Skruvarna sitter i förborrade hål som löper genom stavarna. Balkarna är sedan placerade i fyra st brons-kupor som skapar en nästan-svävande illusion. Verket trycker hela sin tyngd mot marken med minsta möjliga beröringsyta.

Ljuset

När betraktaren kliver in i rummet angriper det röda ljuset betraktarens synförmåga vilket skapar ett motstånd/friktion i mötet. Jag ville åt känslan av att något utifrån drabbar en och förändrar ens perception. Det röda ljuset genererar en omedelbar atmosfärisk känsla som omhuldar och skapar en optisk effekt –när betraktarens ögon blir till en framkallningsresurs. Ett negativ är en liten förlaga med information –ännu inte synlig, information som måste framkallas genom en specifik process som fäster negativets information på ett fotopapper. Installationen fungerar på det sättet, då besökarna och rummet blir ett fotopapper och min ekskulptur ett negativ som genom en process framkallar bilder.

Tillverkningen av maskien

Det tidskrävande, allomfattande arbetet gjorde mig maskinlik, tillverkningen blir ett performativt element som skapar den subjektivitet och berättelse som verket bär.

Genom att kapa, klyva, hyvla och borra det råa ekvirket i en lång process har verkets 198 trädelar arbetas fram. De sammanfogande elementen har tillverkats genom att kapa gängstänger, stansa ut brickor, böja metallstänger till kättingar som sedan svetsats samman.
Reglagens förlagor i lera blev formar som sedan fyllts med jesmonite, varje reglage är en kopia som genom processen blir särpräglad. Skornas förlaga i vax gick igenom gjutnings-processen och blev bronsskor. På reglagen och bronsskorna finnes spetsfragment. Genom att göra vaxkopior av spetsar från sänglinnet som min mormor, mormorsmor och hennes mor har tillverkat, för att sedan skära sönder dem till fragment, har de kunnat fästas på förlagorna till reglagen och bronsskorna.

Jag låter mina händer tillverka allt i verket och lämna sina avtryck. På så vis överför jag min kraft genom varje moment i tillverkningen. Handarbete har alltid för mig haft en sådan betydelse, akten innebär en överföring av kraft till de material som bearbetas. Spetsen från släktgården blev viktig eftersom de är skapade av mina mödrars händer, deras händer och kraft lever då kvar i spetsarna – detta påminde mig om genetik och hur spöklikt det är, hur genetik får mönster att gå igen, lösryckt och förlöst, upprepning av specifika mönster som bildar något (en kropp), som i sin tur bildar en specifikt möte med världen utifrån detta mönster.

Essä

När jag tillverkade verket antecknade jag vid ett stadie alla beslut som fattades, anteckningarna återfinns i en essä som består av de inscannade sidorna från anteckningsböckerna och en transkriberad version, finns under rubriken text i menyn på förstasidan.